

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 570/2016-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 20. júla 2016 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a zo sudcu Ladislava Orosza (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného Advokátskou kanceláriou KONCOVÁ & PARTNERS, s. r. o., Legionárska 7158/5, Trenčín, v mene ktorej koná advokátka Mgr. Barbora Koncová, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietrahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 160/2013 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 27 Ro 60/2013), a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. júna 2016 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného Advokátskou kanceláriou KONCOVÁ & PARTNERS, s. r. o.,

Legionárska 7158/5, Trenčín, v mene ktorej koná advokátka Mgr. Barbora Koncová, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pôvodne pod sp. zn. 27 Ro 60/2013 a v súčasnosti vedenom pod sp. zn. 12 C 160/2013 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Zo sťažnosti, ako i z vyžiadaného spisu okresného súdu sp. zn. 12 C 160/2013 ústavný súd zistil, že sťažovateľ v procesnom postavení žalobcu je účastníkom napadnutého konania o zaplatenie sumy 1 385,50 € s príslušenstvom z titulu uplatnenej zodpovednosti za vady montáže plynového zariadenia. Návrh na začatie konania (vydanie platobného rozkazu) bol okresnému súdu doručený 21. júna 2013.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uvádza, že *„Návrhom zo dňa 12. 06. 2013 sa sťažovateľ domáhal zaplatenia jeho pohľadávky vo výške 1. 385,50 Eur s príslušenstvom voči odporcovi [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]. Okresný súd Trenčín vydal dňa 24. 07. 2013 Platobný rozkaz pod č. 27 Ro/60/2013-27, ktorým uložil odporcovi zaplatiť sťažovateľovi istinu vo výške 1.385,50 Eur, spolu s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 25. 10. 2012 do zaplatenia a nahradil mu trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 190,03 Eur. Odporca podal voči platobnému rozkazu odpor. Okresný súd Trenčín doručil dňa 06. 09. 2013 sťažovateľovi prípis, v zmysle ktorého sa mal možnosť do 10 dní písomne vyjadriť k doručenému odporu odporcu. Sťažovateľ sa k predmetnému odporu dňa 16. 09. 2013 vyjadril. Po uvedenom vyjadrení sa sťažovateľ niekoľko krát dopytoval na konajúcom súde, v akom štádiu je predmetné konanie a dožadoval sa vytýčenia pojednávania. Ku dňu podania tejto sťažnosti však konajúci súd nevytýčil pojednávanie, napriek tomu že od vyjadrenia sťažovateľa k odporu uplynuli takmer 3 roky.*

Vo veci predložil sťažovateľ dňa 08. 09. 2015 konajúcemu súdu Odvolanie plnomocenstva zo dňa 12. 06. 2013 a Splnomocnenie novému právnenému zástupcovi.

Máme za to, že uvedeným postupom porušil Okresný súd Trenčín právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, nakoľko bol v konaní nečinný, medzi

každým jednotlivým úkonom súdu bol neprimeraný časový interval. Nie je prijateľné, aby súd nevytýčil prvý termín pojednávania takmer 3 roky. “.

Sťažovateľ žiada priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 1 500 € s odôvodnením, že *„sťažovateľovi bola spôsobená imateriálna ujma, vzhľadom na to, že nastala právna neistota v jeho postavení v rámci súdneho konania, ktorá aj naďalej trvá ako aj značné zhoršenie jeho postavenia ako veriteľa pohľadávky“.*

Na základe skutočností uvedených v sťažnosti sa sťažovateľ domáha, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo [REDAKOVANÉ]... na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu v Trenčíne v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Ro/60/2013 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Trenčín sa prikazuje, aby vo veci konal bez zbytočných prieťahov.

3. [REDAKOVANÉ]... priznáva finančné zadosťučinenie v sume vo výške 1 500,00 Eur (slovom jedentisícpäťsto eur), ktoré je Okresný súd Trenčíne povinný [REDAKOVANÉ] vyplatiť do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia (nálezu).

4. [REDAKOVANÉ]... priznáva náhradu trov konania a právneho zastúpenia v sume vo výške 303,16 Eur, a to za dva úkony právnej služby - prevzatie veci a príprava a spísanie sťažnosti na Ústavný súd, 2 x á 143,00 Eur + 2 x 8,58 Eur, ktoré je Okresný súd Trenčín povinný zaplatiť na účet... do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia (nálezu).“

Z predloženého spisového materiálu okresného súdu a z vyjadrenia jeho predsedu vyplýva, že sťažovateľ nepodal sťažnosť na postup súdu adresovanú predsedovi okresného súdu v zmysle § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“).

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

V zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

V nadväznosti na dikciu § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd pripomína, že vyčerpanie opravných prostriedkov alebo iných právnych prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľovi na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je oprávnený podľa osobitných predpisov, je jedným z atribútov prípustnosti sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, a teda podmienkou konania vo veci individuálnej ochrany základných práv a slobôd pred ústavným súdom.

Účinným právnym prostriedkom nápravy v súvislosti s námietkou zbytočných prietahov v napadnutom konaní je podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu (napr. IV. ÚS 153/03, IV. ÚS 278/04, II. ÚS 650/2014) podanie sťažnosti predsedovi okresného súdu podľa § 62 a nasl. zákona o súdoch. Zákon o súdoch v § 64 ods. 1 ustanovuje, že „Účelom vybavovania sťažnosti je zistiť, či v danej veci boli spôsobené prietahy v konaní...“. V zmysle prvej vety druhého odseku citovaného zákonného ustanovenia „Orgán, ktorý vybavuje sťažnosť, je povinný na účel zistenia stavu veci prešetriť všetky skutočnosti.“. Podľa § 64 ods. 3 zákona o súdoch „Ak orgán poverený vybavovaním sťažnosti zistí, že sťažnosť je dôvodná, prijme a zabezpečí vykonanie opatrení na odstránenie nedostatkov, ak je to potrebné, vyvodí za vzniknuté nedostatky voči zodpovedným osobám dôsledky.“.

Ústavný súd opakovane vo svojej judikatúre zdôrazňuje (m. m. I. ÚS 21/99, IV. ÚS 153/03, I. ÚS 33/05, II. ÚS 650/2014), že účelom práva účastníka konania pred všeobecným súdom podať sťažnosť na prietahy v konaní je poskytnutie príležitosti tomuto súdu, aby sám odstránil dovtedajší protiprávny stav zapríčinený neprerokovaním veci bez zbytočných prietahov. Ústavný súd preto o sťažnosti, ktorou je namietané porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, koná iba za predpokladu, ak sťažovateľ preukáže, že využil označený právny prostriedok, ktorý mal k dispozícii podľa zákona o súdoch, alebo ak preukáže, že túto podmienku nespĺnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vo svojej judikatúre z ostatného obdobia ústavný súd aj vzhľadom na aktuálnu judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva na požiadavke využitia prostriedkov nápravy v zmysle § 62 a nasl. zákona o súdoch na orgáne štátnej správy dotknutého súdu v zásade už netrvá (aj vzhľadom na aktuálnu judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva), ale len v prípadoch, keď dĺžka napadnutého konania v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu je už *prima facie* zjavne neprimeraná (napr. IV. ÚS 26/2012, IV. ÚS 93/2012), čo však v konkrétnych okolnostiach vo veci sťažovateľa nemožno bez ďalšieho tvrdiť.

Naopak, vzhľadom na obsah vyjadrenia predsedu okresného súdu (nariadený termín pojednávania po zaslaní sťažnosti ústavným súdom) možno v prípade sťažovateľa dôvodne predpokladať, že prípadné podanie sťažnosti na postup súdu predsedovi okresného súdu mohlo viesť k účinnej ochrane základných práv sťažovateľa. Nevyužitie tohto prostriedku účinnej nápravy preto ústavný súd považuje za prekážku, ktorá bráni prijatiu sťažnosti na ďalšie konania v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

Na základe uvedeného ústavný súd sťažnosť po jej predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako neprípustnú.

Nad rámec uvedeného ústavný súd poznamenáva, že toto rozhodnutie ústavného súdu nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľovi, aby po splnení všetkých zákonných podmienok za predpokladu zotrvania na stanovisku, že postupom okresného súdu naďalej dochádza k zbytočným priet'ahom v konaní, predložil ústavnému súdu novú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. júla 2016